

Childbearing attitudes and factors influencing it: Insights from students at Mashhad university of medical sciences

Marziyhe Meraji¹, Ayoub Tavakolian², Azadeh Soltanifar³, Shapour Badiie Aval⁴, Mohammad sadegh Nasrollahi Shahri³, Sanaz Sadat Mahmoodian^{1*}

1. Department of Health Information Technology, School of Paramedical and Rehabilitation Sciences, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran
2. Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran
3. Department of Community Medicine, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran
4. Persian and Complementary Medicine School, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Received: 14 December 2024

Accepted for publication: 1 June 2025

[EPub a head of print- 2 June 2026]

Payesh: 2026; 25(4): 553- 566

Abstract

Objective(s): Childbearing is a major social and demographic issue influenced by a wide range of cultural, economic, and social factors. In Iran, shifts in attitudes and cultural values, particularly among young adults and university students, have contributed to a decline in fertility intentions. This study aimed to investigate students' attitudes at Mashhad University of Medical Sciences toward childbearing and to identify factors associated with these attitudes.

Methods: This cross-sectional study was conducted in 2024 among 470 students enrolled in the Schools of Medicine, Dentistry, Pharmacy, Nursing, Paramedical Sciences and Rehabilitation, Public Health, and Traditional and Complementary Medicine at Mashhad University of Medical Sciences. Participants were selected using a stratified sampling method. Data were collected using a standardized Childbearing Attitude Questionnaire that assesses four dimensions: economic, socio-cultural, religious, and physical-identity-related. Data analysis was performed using SPSS version 2016. Independent t-test, one-way ANOVA, Pearson's correlation coefficient, and regression analysis were applied, with a significance level set at $p < 0.05$.

Results: Of the participants, 51% were female, 78% were single, and 53% were studying medicine. The mean overall childbearing attitude score was 179.08 (SD = 29.13), with a median score of 174. Positive attitudes toward childbearing were observed in 41.8% of students. Married students demonstrated significantly more favorable attitudes than single students in the religious, socio-cultural, and overall attitude dimensions, whereas divorced students reported the lowest scores, particularly in the economic dimension. Female students scored significantly higher than males in the economic and socio-cultural dimensions as well as in the overall attitude score; however, no significant gender differences were found in the religious and physical-identity-related dimensions. Non-medical students exhibited higher overall and religious attitude scores compared with medical students. Regression analysis identified the number of children and field of study as significant factors associated with overall attitudes toward childbearing.

Conclusion: Students' attitudes toward childbearing were significantly influenced by parental experience and field of study. Married students, females, and non-medical students demonstrated more positive attitudes toward childbearing. Given the relatively unfavorable attitudes observed and the predominance of economic concerns, the development of financial incentives and psychosocial support programs, particularly for single, divorced, and male students who exhibited less favorable attitudes, appears warranted.

Keywords: Childbearing, Attitudes, Students, Socio-economic Factors

* Corresponding Author: School of Paramedical and Rehabilitation Sciences, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran
E-mail: mahmoudians2@mums.ac.ir

نگرش به فرزندآوری و عوامل مرتبط با آن: دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

مرضیه معراجی^۱، ایوب توکلیان^۲، آزاده سلطانی فر^۳، شاپور بدیعی اول^۴، محمدصادق نصرالهی شهر^۲، ساناز سادات محمودیان^{۱*}

۱. گروه فناوری اطلاعات سلامت، دانشکده علوم پیراپزشکی و توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
۲. گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
۳. گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
۴. گروه طب سنتی، دانشکده طب سنتی و مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۹/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۳/۱۱

انشر الکترونیک پیش از انتشار - ۱۲ خرداد ۱۴۰۵

نشریه پایش: ۵۶۶-۵۵۳ (۴): ۲۵-۱۴۰۵

چکیده

مقدمه: فرزندآوری، به عنوان یکی از مسائل مهم اجتماعی و جمعیتی، متأثر از عوامل گوناگون فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی است. در ایران، تغییرات نگرشی و فرهنگی به ویژه در میان جوانان و دانشجویان به کاهش تمایل به فرزندآوری منجر شده است. این مطالعه با هدف بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد نسبت به فرزندآوری و عوامل مؤثر بر آن انجام شده است.

مواد و روش کار: این مطالعه مقطعی در سال ۱۴۰۳ بر روی ۴۷۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد در دانشکده‌های پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، پرستاری، علوم پیراپزشکی و توانبخشی، بهداشت و طب ایرانی و مکمل انجام شد. نمونه‌گیری به روش طبقه‌ای صورت گرفت. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه استاندارد نگرش به فرزندآوری که دارای ابعاد اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی، اعتقادی و جسمانی-هویت‌شناختی است، گردآوری شد. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۰۱۶ انجام شد. داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون‌های آماری تی مستقل، آنوا، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون با سطح معنی‌داری کمتر از ۵ درصد مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: در این مطالعه، ۵۱ درصد دانشجویان زن، ۷۸ درصد مجرد و ۵۳ درصد در رشته پزشکی تحصیل می‌کردند. میانگین نمره نگرش به فرزندآوری ۱۷۹/۰۸ (انحراف معیار ۲۹/۱۳) و میانه آن ۱۷۴ بود. نتایج نشان داد که ۴۱/۸ درصد از دانشجویان نگرش مثبت به فرزندآوری داشتند. دانشجویان متأهل در مقایسه با مجردها در ابعاد اعتقادی، فرهنگی-اجتماعی و نمره کلی، نگرش مثبت‌تری داشتند. حالی که دانشجویان جدانشده پایین‌ترین نمرات را به ویژه در بعد اقتصادی کسب کردند. زنان در ابعاد اقتصادی و فرهنگی-اجتماعی و نمره کلی نگرش بالاتری نسبت به مردان داشتند، اما در ابعاد اعتقادی و جسمانی-هویت‌شناختی تفاوت معنادار بین دو جنس مشاهده نشد. دانشجویان غیرپزشکی در مقایسه با دانشجویان پزشکی، نمره کلی و بعد اعتقادی بالاتری نشان دادند. در تحلیل رگرسیون، دو متغیر تعداد فرزند و رشته تحصیلی به عنوان عوامل مرتبط معنادار با نگرش کلی شناسایی شدند.

نتیجه‌گیری: نگرش دانشجویان به فرزندآوری تحت تأثیر تجربه داشتن فرزند و رشته تحصیلی قرار دارد؛ دانشجویان متأهل، زنان و دانشجویان غیرپزشکی نگرش مثبت‌تری به فرزندآوری داشتند. با توجه به نگرش نه‌چندان مطلوب و غلبه نگرانی‌های اقتصادی، طراحی مشوق‌های مالی و حمایت‌های روانی-اجتماعی به ویژه برای دانشجویان مجرد، جدانشده و مردان که نگرش کم‌مطلوب‌تری داشتند، ضروری است.

کلیدواژه‌ها: فرزندآوری، نگرش، دانشجویان، عوامل فرهنگی، عوامل اقتصادی

کد اخلاق: IR.MUMS.REC.1401.137

* نویسنده پاسخگو: مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، دانشکده علوم پیراپزشکی و توانبخشی، گروه فناوری اطلاعات سلامت

Email: mahmoudians2@mums.ac.ir

مقدمه

فرزندآوری به عنوان یکی از مسائل مهم اجتماعی، فرهنگی و جمعیتی، نقش قابل توجهی در پایداری و توسعه جوامع ایفا می کند [۱]. در عصر حاضر، هر فرد، خانواده و جامعه با توجه به ویژگی ها، زمینه ها و موقعیت های زمانی و مکانی خاص خود، معیارها و الگوهای متفاوتی برای آغاز زندگی مشترک و فرزندآوری تعیین می کند [۲]. کاهش نرخ باروری در گذشته، بیشتر ناشی از عوامل ساختاری کنترل جمعیت، تغییرات اقتصادی و اجتماعی ناشی از جهانی شدن از جمله تغییرات بازار کار و فرصت های شغلی بوده است؛ اما در حال حاضر، تغییرات سیستم های ارزشی و نگرشی مانند تغییر دیدگاه نسبت به نقش زنان و برابری جنسیتی به ویژه فردگرایی، موجب تغییرات در ساختار خانواده ها و کاهش نرخ باروری گردیده است [۳]. زنان، به ویژه زنان جوان و تحصیل کرده دیگر خود را محدود به وظایف سنتی نمی دانند و به دنبال پذیرش نقش های اجتماعی فعال هستند. این تغییرات، که به دلیل رشد شهرنشینی، مدرنیزاسیون و جنبش های فمینیستی به وقوع پیوسته، منجر به تأخیر در فرزندآوری شده و از منظر جمعیت شناسی، این تأخیر در ازدواج و فرزندآوری الگوهای ساختار جمعیتی را دستخوش تغییر کرده است [۴، ۵].

از طرفی تغییرات اجتماعی و اقتصادی در کشورهای کمتر توسعه یافته مانع تغییر در الگوهای ازدواج و فرزندآوری می شوند [۶]. در ایران سیاست های جمعیتی برای افزایش جمعیت و تقویت خانواده ها در سال های اخیر دنبال شده است. با این حال، به رغم این سیاست ها جمعیت افراد مجرد همچنان در حال افزایش است و تغییرات فرهنگی و اجتماعی منجر به شکل گیری نگرش های جدیدی نسبت به فرزندآوری شده است [۵].

اگرچه تمایل به فرزندآوری به طور طبیعی در انسان وجود دارد، اما عوامل متعددی در تصمیم گیری والدین برای داشتن فرزند تأثیرگذار هستند. در مقایسه با گذشته، تمایل به فرزندآوری و تعداد فرزندان بیشتر در خانواده های ایرانی کاهش یافته و نگرش نسبت به ارزش فرزندان تضعیف شده است [۷، ۸]. همچنین با گسترش فردگرایی و کاهش ارزش های سنتی اجتماعی، فرایند تصمیم گیری در خصوص فرزندآوری پیچیده تر شده است [۹، ۱۰]. بسیاری از زوج ها به دلیل عوامل اقتصادی، محدودیت های مالی و افزایش استقلال فردی، تصمیم می گیرند که بدون فرزند باقی بمانند یا تعداد فرزندان کمی داشته باشند [۱۱]. علاوه بر این، بهبود شرایط

زندگی و افزایش امید به زندگی منجر به افزایش سریع جمعیت سالمندان و کاهش نیروی انسانی شده است. این روند چالش های اجتماعی جدی برای بسیاری از کشورها، از جمله ایران، ایجاد کرده است و رشد جمعیت در ایران نیز مشابه بسیاری از کشورها، روندی نزولی را تجربه می کند [۱۲]. به گزارش بانک جهانی، در ایران در سال ۱۴۰۰ نرخ باروری کل ۱/۶۹ به ازای هر زن و در سال ۱۴۰۱ نرخ باروری کل ۱/۷ بوده است که در مقایسه با نرخ باروری ۶/۵۶ در سال ۱۳۵۹، کاهش قابل توجهی را نشان می دهد [۱۳]. به نظر می رسد ایران با کاهشی بیش از ۷۰ درصد در سه دهه گذشته، بالاترین نرخ کاهش باروری را در جهان داشته است. عدم توجه به این مسئله می تواند به بحران های اجتماعی-اقتصادی برای کشور منجر شود؛ به عبارت دیگر، کشور با نیازهای قابل توجه جمعیت سالخورده مواجه خواهد شد و با همان چالش هایی را که در حال حاضر در رابطه با جمعیت جوان تجربه می کند، روبرو خواهد شد [۱۲]. علاوه بر این، طرز تلقی و تمایل خانواده های ایرانی نسبت به فرزندآوری امروزه متفاوت از گذشته بوده و تحت تأثیر تغییرات ارزشی و نگرشی در کشور قرار گرفته است. مسئله باروری و گرایش به فرزندآوری به طور عمیق با نوع نگرش زوجین نسبت به فرزندآوری ارتباط دارد [۷]. این تغییرات نگرش به فرزندآوری در دهه های اخیر، به ویژه در میان جوانان و دانشجویان، چالش هایی را برای سیاست های جمعیتی و برنامه های توسعه اجتماعی ایجاد کرده است [۱۲]. مباحثی و همکاران در مطالعه خود، نگرش نادرست به عنوان یکی از مهم ترین عوامل تأثیرگذار در فرزندآوری شناسایی نمودند [۱۴]. برای درک و تبیین فرایند باروری، تغییرات ساختاری به تنهایی کافی نیست و لازم است نقش عوامل ارزشی و فرهنگی و تغییرات آن ها نیز در نظر گرفته شود [۷]. از آنجا که دانشجویان به عنوان بخش مهمی از جمعیت جوان و تحصیل کرده، نقشی کلیدی در شکل دهی آینده جامعه دارند، بررسی نگرش آنان به موضوع فرزندآوری از اهمیت بالایی برخوردار است [۱۵]. همچنین، دانشجویان رشته های علوم پزشکی، به ویژه دانشجویان رشته پزشکی، به دلیل طولانی بودن مدت تحصیل و نگرانی های مرتبط با آینده شغلی و شرایط اقتصادی، با موانع و چالش های بیشتری در تشکیل خانواده نسبت به سایر جوانان مواجه هستند [۶].

با توجه به تداوم افزایش سن باروری در ایران، انجام تحقیقات بیشتر برای تعیین عوامل مؤثر بر نگرش به فرزندآوری و اولویت های آنان ضروری است. با توجه به موارد مطرح شده و اهمیت ویژه بنیان

پاسخگویان به دو گروه دارای نگرش مثبت و منفی قرار گرفت. بر این اساس نمره ۱۸۰ برای نگرش کلی به فرزندآوری و نمرات ۷۳، ۴۷، ۲۸ و ۳۰ به ترتیب برای ابعاد جسمانی- هویت شناختی، فرهنگی- اجتماعی، اقتصادی و اعتقادی به عنوان نقطه برش در نظر گرفته شد. پرسشنامه‌ها به صورت برخط و حضوری توزیع و داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS ۲۰۱۶ تحلیل گردید. برای توصیف ویژگی‌های دانشجویان از آمار توصیفی بهره گرفته شد. تحلیل ارتباط بین نمره نگرش به فرزندآوری و چهار بعد آن بر اساس ویژگی‌های دموگرافیک از طریق آزمون‌های ANOVA، T، Kruskal-Wallis، test و آزمون تعقیبی Chi-Post-Hoc، square و تحلیل رگرسیون انجام گردید. همگنی واریانس‌ها با استفاده از آزمون Levene ارزیابی شد. سطح معنی‌دار در مقاله $P < 0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در این پژوهش، ۴۷۰ دانشجوی مشارکت کردند که ۵۱ درصد از آن‌ها را زنان و ۷۸ درصد را افراد مجرد تشکیل می‌دادند. ۵۳ درصد از دانشجویان در رشته پزشکی تحصیل می‌کردند. اطلاعات دموگرافیک دانشجویان شرکت‌کننده در مطالعه در جدول شماره یک ارائه شده است (جدول ۱).

بررسی فراوانی پاسخ‌های دانشجویان به پرسشنامه نشان داد که نگرش کلی به فرزندآوری به‌طور قابل توجهی تحت تأثیر عوامل فرهنگی، اقتصادی، اعتقادی و هویتی قرار دارد (پیوست). در بعد جسمانی- هویت شناختی ۹۱ درصد از دانشجویان اعتقاد داشتند که ثبات زندگی زناشویی پیش‌شرط اصلی برای فرزندآوری است. همچنین نگرانی از آینده فرزندان و اثرات جسمانی بارداری نیز از جمله نگرانی‌های غالب در میان شرکت‌کنندگان بود. ۷۶ درصد دانشجویان تجربیات منفی بارداری را مانعی برای فرزندآوری بیشتر تلقی کردند. در بعد فرهنگی- اجتماعی ۸۳ درصد از دانشجویان بر این باور بودند که اشتغال زنان و ادامه تحصیل تأثیر منفی بر نگرش به چند فرزندی دارد. همچنین، ۸۰ درصد سیاست‌های دولتی حمایت از فرزندآوری را ناکارآمد و سیاست‌های تشویقی مانند مرخصی زایمان و حمایت مالی دولت را ناکافی ارزیابی کردند. ۷۶ درصد از دانشجویان نیز معتقد بودند که برنامه‌های ماهواره‌ای به تبلیغ آزادی زنان و انتخاب در زمینه فرزندآوری می‌پردازند. اما فقط ۱۹ درصد معتقد بودند که داشتن فرزند بیشتر نشان دهنده شان اجتماعی است. دانشجویان نگرانی‌های اقتصادی را به عنوان یکی از

خانواده، شناخت عوامل مؤثر بر فرزندآوری در رشد، پیشرفت و سلامت جوامع از اهمیت بالایی برخوردار است. این پژوهش به منظور بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد به فرزندآوری انجام شده است. هدف این پژوهش پاسخ به این پرسش است که نگرش دانشجویان به فرزندآوری تحت تأثیر چه عواملی قرار دارد و چه موانع و فرصت‌هایی می‌توان برای تقویت نگرش مثبت به این مقوله شناسایی کرد.

مواد و روش کار

این مطالعه مقطعی به منظور بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد نسبت به مقوله فرزندآوری در سال ۱۴۰۳ انجام شد. جامعه پژوهش شامل ۷۹۶۸ دانشجو بود و حجم نمونه با بهره‌گیری از فرمول کوکران و با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵ درصد، خطای نمونه‌گیری ۵ درصد و ضریب تصحیح ۱۰ درصد، برآوردی برابر با ۴۷۰ نفر داشت. جهت اطمینان از مشارکت دانشجویان از تمامی دانشکده‌ها، نمونه‌گیری به روش طبقه‌ای با استفاده از دانشکده‌های دانشگاه علوم پزشکی مشهد و متناسب با تعداد دانشجویان هر دانشکده صورت پذیرفت. به این ترتیب، تعداد نمونه در دانشکده پزشکی (۲۵۰)، پرستاری (۵۰)، علوم پیراپزشکی و توانبخشی (۴۰)، داروسازی (۴۰)، دندانپزشکی (۴۰) بهداشت، (۳۰) و طب سنتی (۲۰) تعیین شد. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از پرسشنامه استاندارد نگرش به فرزندآوری در مطالعه موسوی انجام شد [۱۶]. این پرسشنامه شامل دو بخش اطلاعات دموگرافیک با ۸ گویه و بخش بررسی نگرش به فرزندآوری در چهار بعد با ۶۴ گویه بود: بعد اقتصادی (۸ گویه)، بعد فرهنگی- اجتماعی (۱۷ گویه)، بعد اعتقادی (۱۳ گویه) و بعد جسمانی- هویت شناختی (۲۶ گویه). روایی و پایایی پرسشنامه براساس ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۱۴ درصد و در بعد فرهنگی- اجتماعی ۴۴ درصد، بعد اقتصادی ۷۳ درصد، بعد اعتقادی ۷۴ درصد و بعد جسمانی- هویت شناختی ۵۴ درصد تعیین شده بود. میزان نگرش در هر گویه با استفاده از طیف ۵ درجه‌ای لیکرت (کاملاً موافق ۵ تا کاملاً مخالف ۱) سنجیده شد. این مقیاس برای گویه‌های منفی به صورت معکوس نمره‌گذاری شده و حداقل نمره ۶۴ و حداکثر نمره ۳۲۰ در نظر گرفته شد. نمره میانه کل پرسشنامه ۱۸۰ و نمره میانه برای مؤلفه‌های جسمانی- هویت شناختی ۷۳، فرهنگی- اجتماعی ۴۷، اقتصادی ۲۸ و اعتقادی ۳۰ تعیین گردید. میانه نمره نگرش و ابعاد آن مبنای دسته بندی

گروه‌های وضعیت تأهل در ابعاد اعتقادی ($P=0/001$)، فرهنگی-اجتماعی ($P=0/000$) و نمره نگرش ($P=0/000$) تفاوت معنادار وجود دارد. آزمون تعقیبی نشان داد که در بعد اعتقادی، تفاوت بین دانشجویان متأهل و مجرد ($P=0/001$) و همچنین بین دانشجویان متأهل و جدانشده ($P=0/001$) معنادار اما تفاوت بین مجرد و جدانشده معنادار نبود ($P=0/301$). در بعد فرهنگی-اجتماعی، تفاوت بین مجرد و جدانشده ($P=0/000$) و بین متأهل و جدانشده ($P=0/004$) معنادار بود، اما تفاوت بین مجرد و متأهل معنادار نبود ($P=0/947$). نمره نگرش به فرزندآوری در بین دانشجویان مجرد و متأهل ($P=0/021$)، بین مجرد و جدانشده و بین متأهل و جدانشده ($P=0/001$) همگی معنادار بودند (جدول شماره ۴).

بررسی ارتباط وضعیت تأهل و نگرش به فرزندآوری با استفاده از آزمون کروسکال والیس نشان داد بین سه گروه مجرد، متأهل و جدانشده در بعد اقتصادی تفاوت معنادار وجود داشت ($P=0/008$). در بعد جسمانی-هویت شناختی نیز تفاوت آماری معنادار وجود داشت ($P=0/000$). آزمون تعقیبی نشان داد که در بعد اقتصادی تفاوت بین گروه‌های جدانشده با متأهل ($P=0/020$) و جدانشده با مجرد ($P=0/043$) معنادار بود. در بعد جسمانی-هویت شناختی، هر سه گروه با یکدیگر تفاوت معنی‌دار داشتند ($P<0/005$) (جدول شماره ۵).

آزمون کای اسکور نشان داد که در همه ابعاد نگرش به فرزندآوری، توزیع نگرش مثبت و منفی بر اساس گروه‌های ترکیبی جنسیت و وضعیت تأهل تفاوت آماری معناداری داشت ($P<0/005$). بطور کلی همه گروه‌های شش‌گانه (زنان و مردان متأهل، مجرد و جدانشده) در بعد اقتصادی نمره نگرش مثبت بیشتری داشتند. سپس، بعد جسمانی-هویتی در بیشتر گروه‌ها نمره نگرش مثبت نسبتاً بالایی نشان داد. در بعد فرهنگی-اجتماعی، بالاترین درصد نگرش مثبت مربوط به زنان مجرد بود. در مقابل، مردان جدانشده هیچ نگرش مثبتی در این بعد نداشتند. همچنین زنان جدانشده، مردان متأهل، زنان متأهل و مردان مجرد نیز در این بعد کمترین نگرش مثبت را نشان دادند (جدول شماره ۶).

بررسی نگرش به فرزندآوری بین دانشجویان رشته پزشکی و غیرپزشکی با آزمون تی اختلاف معنادار نشان داد ($P=0/019$). دانشجویان رشته‌های غیرپزشکی نسبت به دانشجویان پزشکی، نمره نگرش به فرزندآوری بالاتری داشتند (میانگین ۱۸۲/۴۸ در مقابل ۱۷۶/۱۹، $P=0/019$). در بعد اعتقادی تفاوت معناداری بین

موانع فرزندآوری شناسایی کردند. بطوری که بیش از ۸۰ درصد از دانشجویان بر این باور بودند که تورم، اجاره‌نشینی و هزینه‌های بالای زندگی مانع از فرزندآوری است و با این دیدگاه که داشتن فرزندان بیشتر به رفاه اقتصادی خانواده کمک می‌کند، مخالف بودند. در بعد اعتقادی، ۷۵ درصد دانشجویان فرزندآوری را عاملی برای تداوم نسل و حفظ ارزش‌های خانوادگی تلقی کردند و فقط ۴۵ درصد آن‌ها بر این باور بودند که داشتن فرزند به بهبود کیفیت زندگی منجر می‌شود.

میانگین نمره نگرش به فرزندآوری ۱۷۹/۰۸ (انحراف معیار ۲۹/۱۳۴) و میانه آن ۱۷۴ بدست آمد (نقطه برش ۱۸۰) بود. میانگین نمره بعد اقتصادی ۲۵/۷۷ (انحراف معیار ۶/۳۵۱)، بعد اعتقادی ۳۴/۱۵ (انحراف معیار ۹/۲۳۹)، بعد جسمانی-هویت شناختی ۷۳/۹۶ (انحراف معیار ۱۱/۶۹۴) و بعد فرهنگی-اجتماعی ۴۵/۲۰ (انحراف معیار ۶/۲۸۰) بود. میانه نمرات در ابعاد اقتصادی (۲۴ در مقابل ۲۸) و اعتقادی (۳۳ در مقابل ۳۰) به ترتیب کمتر و بیشتر از میانه در نظر گرفته شده بود. جزئیات نگرش به فرزندآوری در چهار بعد مختلف در جدول شماره دو ارائه گردیده است (جدول ۲).

در بررسی ارتباط جنسیت و نمره نگرش به فرزندآوری با آزمون تی، اختلاف میانگین در بعد اقتصادی بین زنان و مردان ۱/۲۹۷-به دست آمد که تفاوت معنادار بود ($P=0/026$). در بعد فرهنگی-اجتماعی بین دو گروه جنسیت با اختلاف میانگین ۲/۹۳۴-تفاوت معنادار وجود داشت ($P=0/001$). در ابعاد اعتقادی ($P=0/356$) و جسمانی-هویت شناختی ($P=0/523$) تفاوت معنادار مشاهده نشد. نمره نگرش به فرزندآوری با اختلاف میانگین ۲/۷۶۶-دو گروه معنا دار بود ($P=0/003$) (جدول شماره ۳).

آزمون لون وضعیت تأهل نشان داد که واریانس‌ها در ابعاد اقتصادی ($P=0/017$) و جسمانی-هویت شناختی ($P=0/001$) ناهمگن بود. در مقابل، واریانس‌ها در بعد اعتقادی ($P=0/498$)، بعد فرهنگی-اجتماعی ($P=0/297$) و نمره نگرش به فرزندآوری ($P=0/060$) همگن بودند. بر این اساس برای بررسی ارتباط وضعیت تأهل با ابعاد اقتصادی و جسمانی-هویت شناختی از آزمون ناپارامتریک کروسکال والیس و برای سایر ابعاد اعتقادی، فرهنگی-اجتماعی و نمره کلی از آنالیز واریانس یک‌طرفه به همراه آزمون تعقیبی استفاده شد. بررسی ارتباط وضعیت تأهل و نگرش به فرزندآوری با استفاده از آنالیز واریانس یک‌طرفه نشان داد که بین

دانشجویان رشته پزشکی و غیرپزشکی مشاهده شد ($P=0/000$). در سایر ابعاد تفاوت معناداری وجود نداشت (جدول ۷). مدل رگرسیون با در نظر گرفتن متغیرهای جنسیت، سن، وضعیت تأهل، تعداد فرزند و رشته تحصیلی توانست ۵/۶ درصد از واریانس نمره نگرش به فرزندآوری را تبیین کند ($R^2 = 0/056$). مدل نیز از نظر آماری معنادار بود ($P=0/001$). دانشجویان جدا شده و متأهل در دسته دانشجویان ازدواج کرده و دانشجویان مجرد در دسته دانشجویان ازدواج نکرده قرار گرفتند. در بین متغیرهای وارد شده در مدل، دو متغیر ارتباط معنادار با نگرش به فرزندآوری داشتند.

تعداد فرزند با نگرش به فرزندآوری ارتباط معناداری ($P=0/002$) داشت به صورتی که با افزایش تعداد فرزند، نگرش به فرزندآوری بهتر (بتا استاندارد=۰/۱۶۷) شده است. رشته تحصیلی نیز با نگرش به فرزندآوری ارتباط معناداری ($P=0/049$) داشت؛ بدین صورت که نگرش دانشجویان رشته غیر پزشکی درمقایسه با دانشجویان پزشکی به مقوله فرزندآوری بهتر (بتا استاندارد=۰/۰۹۲) بود. سایر متغیرهای مدل شامل جنسیت ($P=0/318$)، سن ($P=0/258$) و وضعیت تأهل ($P=0/191$) با نمره نگرش به فرزندآوری ارتباط معناداری نداشتند (جدول ۸).

جدول ۱: خصوصیات دموگرافیک شرکت کنندگان در مطالعه

خصوصیات دموگرافیک	متغیر	تعداد	درصد	خصوصیات دموگرافیک	متغیر	تعداد	درصد
جنسیت	مرد	۲۳۲	۴۹	سال تحصیلی	اول	۵۷	۱۲
	زن	۲۴۲	۵۱		دوم	۹۵	۲۰
سن	۱۸-۲۴	۳۸۸	۸۲		سوم	۸۱	۱۷
	۲۵-۳۳	۸۶	۱۸		چهارم	۹۶	۲۰
وضعیت تأهل	مجرد	۳۷۱	۷۸	رشته تحصیلی	پنجم	۵۶	۱۲
	متأهل	۷۴	۱۶		ششم	۵۴	۱۱
	جدا شده	۲۹	۶		هفتم	۳۴	۷
تعداد فرزند	فاقد فرزند	۴۳۵	۹۲		پزشکی	۲۵۲	۵۳
	۱	۲۴	۵/۱	رشته تحصیلی	پرستاری	۵۰	۱۱
	۲	۱۱	۲/۳		دندانپزشکی	۴۰	۸
	۳	۳	۰/۶		داروسازی	۴۰	۸
مقطع	دکترای حرفه ای	۳۳۱	۷۰		بهداشت	۳۰	۶
	دکترای تخصصی	۵	۱		رادیولوژی	۲۲	۵
	کارشناسی ارشد	۲۷	۶		فیزیوتراپی	۲۱	۴
	کارشناسی	۱۱۱	۲۳		طب سنتی	۱۸	۴

جدول ۲: بررسی توصیفی نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد آن

متغیر	میانگین $\pm$ انحراف معیار	میانگین	حداقل	حداکثر
بعد اقتصادی	$6/351 \pm 25/77$	$24(28)^*$	۱۱	۵۰
بعد اعتقادی	$9/239 \pm 34/15$	$33(30)$	۱۳	۵۵
بعد جسمانی - هویت شناختی	$11/694 \pm 73/96$	$73(73)$	۳۵	۱۱۰
بعد فرهنگی - اجتماعی	$6/280 \pm 45/20$	$45(47)$	۲۸	۶۷
نگرش کلی به فرزندآوری	$29/134 \pm 179/08$	$114(180)$	$101(64)$	$262(320)$

* اعداد داخل پرانتز نقطه برش متغیر است

جدول ۳: ارتباط بین جنسیت شرکت کنندگان با نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد آن

متغیر	جنسیت	میانگین $\pm$ انحراف معیار	اختلاف میانگین	*p
بعد اقتصادی	مرد	۶/۰۱۲ $\pm$ ۲۵/۱۱	-۱/۲۹۷	۰/۰۲۶
	زن	۶/۶۱۰ $\pm$ ۲۶/۴۱		
بعد اعتقادی	مرد	۸/۷۰۶ $\pm$ ۳۴/۵۵	۰/۷۸۳	۰/۳۵۶
	زن	۹/۷۲۴ $\pm$ ۳۳/۷۷		
بعد جسمانی - هویت شناختی	مرد	۹/۴۵۳ $\pm$ ۷۴/۳۱	۰/۶۸۲	۰/۵۲۳
	زن	۱۳/۵۱۰ $\pm$ ۷۳/۶۳		
بعد فرهنگی - اجتماعی	مرد	۵/۶۸۸ $\pm$ ۴۳/۷۰	-۲/۹۳۴	۰/۰۰۰
	زن	۶/۴۹۳ $\pm$ ۴۶/۶۳		
نگرش کلی به فرزندآوری	مرد	۱۳/۲۱۳ $\pm$ ۷۱/۵۰	-۲/۷۶۶	۰/۰۰۳
	زن	۱۳/۳۷۳ $\pm$ ۷۱/۵۸		

t-test*

جدول ۴: ارتباط بین وضعیت تأهل با نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد اعتقادی و فرهنگی اجتماعی

متغیر	*p	گروه (I)	میانگین $\pm$ انحراف معیار	گروه (J)	**p
بعد اعتقادی	۰/۰۰۱	مجرد	۸/۹۷ $\pm$ ۳۳/۵۹	متأهل	۰/۰۰۰
		جداشده	۱۰/۱۲ $\pm$ ۳۱/۰۰	مجرد	۰/۳۰۱
بعد فرهنگی - اجتماعی	۰/۰۰۰	مجرد	۶/۳۴ $\pm$ ۴۵/۵۲	متأهل	۰/۰۰۱
		جداشده	۴/۸۰ $\pm$ ۴۰/۹۰	مجرد	۰/۹۴۷
نگرش کلی به فرزندآوری	۰/۰۰۰	مجرد	۲۷/۴۵ $\pm$ ۱۷۸/۹۱	متأهل	۰/۰۰۴
		جداشده	۲۷/۷۳ $\pm$ ۱۵۷/۱۰	مجرد	۰/۰۰۰
			۳۳/۱۸ $\pm$ ۱۸۸/۵۸	متأهل	۰/۰۰۰

Post Hoc ** ANOVA*

جدول ۵: ارتباط بین وضعیت تأهل نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد اقتصادی و جسمانی - هویت شناختی

متغیر	*p	گروه (I)	گروه (J)	**p	میانگین رتبه
بعد اقتصادی	۰/۰۰۸	متأهل	مجرد	۰/۵۸۷	۲۳۷/۲۳
		جداشده	متأهل	۰/۰۲۰	۲۶۴/۶۱
بعد جسمانی - هویت شناختی	۰/۰۰۰	متأهل	مجرد	۰/۰۴۳	۱۷۱/۷۸
		جداشده	متأهل	۰/۰۰۵	۲۳۶/۹۰
			جداشده	۰/۰۰۰	۲۸۷/۵۵
			مجرد	۰/۰۰۰	۱۱۷/۵۲

Post Hoc ** Kruskal-Wallis*

جدول ۶: بررسی ارتباط بین نگرش به فرزندآوری با متغیر ترکیبی وضعیت تأهل و جنسیت (درصد)

متغیر	نگرش	جداشده (n= ۲۹)		مجرد (n= ۳۷۱)		متأهل (n= ۷۴)		دانشجویان (n= ۴۷۴)	**P
		زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد		
بعد جسمانی - هویت شناختی	مثبت	۴ (۲۳/۵)	۳ (۲۵)	۸۹ (۴۶/۶)	۹۵ (۵۲/۸)	۳۲ (۶۴/۷)	۲۴ (۶۰)	۲۳۷ (۵۰)	۰/۰۱۷
	منفی	۱۳ (۷۶/۵)	۹ (۷۵)	۱۰۲ (۵۳/۴)	۸۵ (۴۷/۲)	۱۲ (۳۵/۳)	۱۶ (۴۰)	۲۳۷ (۵۰)	
بعد فرهنگی - اجتماعی	مثبت	۳ (۱۷/۶)	۰	۸۲ (۴۲/۹)	۳۸ (۲۱/۱)	۱۲ (۳۵/۳)	۱۳ (۳۲/۵)	۱۴۸ (۳۱/۲)	۰/۰۰۰
	منفی	۱۴ (۸۲/۴)	۱۲ (۱۰۰)	۱۰۹ (۵۷/۱)	۱۴۲ (۷۸/۹)	۳۲ (۶۴/۷)	۲۷ (۶۷/۵)	۳۲۶ (۶۸/۸)	
بعد اعتقادی	مثبت	۳۶ (۳۵/۳)	۷ (۵۸/۳)	۹۹ (۵۱/۸)	۱۰۰ (۵۵/۶)	۳۵ (۷۳/۵)	۳۱ (۷۷/۵)	۲۶۸ (۵۶/۵)	۰/۰۰۷
	منفی	۱۱ (۶۴/۷)	۵ (۴۱/۷)	۹۲ (۴۸/۲)	۸۰ (۴۴/۴)	۹ (۲۶/۵)	۹ (۲۲/۵)	۲۰۶ (۴۳/۵)	
بعد اقتصادی	مثبت	۱۶ (۹۴/۱)	۱۱ (۹۱/۷)	۱۴۱ (۷۳/۸)	۱۴۸ (۸۲/۲)	۲۱ (۵۲/۵)	۲۱ (۵۲/۵)	۳۵۸ (۷۵/۵)	۰/۰۰۰
	منفی	۱ (۵/۹)	۱ (۸/۳)	۵۰ (۲۶/۲)	۳۲ (۱۷/۸)	۱۳ (۳۸/۲)	۱۹ (۴۷/۵)	۱۱۶ (۲۴/۵)	
فرزندآوری	مثبت	۴ (۲۳/۵)	۴ (۳۳/۳)	۸۰ (۴۱/۹)	۶۴ (۳۵/۶)	۲۲ (۶۴/۷)	۲۴ (۶۰)	۱۹۸ (۴۱/۸)	۰/۰۰۳
	منفی	۱۳ (۷۶/۵)	۸ (۶۶/۷)	۱۱۱ (۵۸/۱)	۱۱۶ (۶۴/۴)	۱۲ (۳۵/۳)	۱۶ (۴۰)	۲۷۶ (۵۸/۲)	

*اعداد داخل پرانتز به درصد است **Chi-square

جدول ۷: بررسی ارتباط بین رشته تحصیلی و نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد آن

متغیر	رشته	میانگین $\pm$ انحراف معیار	P*
بعد اقتصادی	پزشکی	۶/۴۳۴ $\pm$ ۲۵/۲۵	۰/۰۵۳
	غیرپزشکی	۶/۲۲۶ $\pm$ ۲۶/۳۸	
بعد اعتقادی	پزشکی	۹/۰۷۷ $\pm$ ۳۲/۷۷	۰/۰۰۰*
	غیرپزشکی	۹/۱۴۰ $\pm$ ۳۵/۸۰	
بعد جسمانی - هویت شناختی	پزشکی	۱۱/۶۱۷ $\pm$ ۷۳/۰۲	۰/۰۵۵
	غیرپزشکی	۱۱/۷۲۲ $\pm$ ۷۵/۰۸	
بعد فرهنگی - اجتماعی	پزشکی	۵/۷۸۴ $\pm$ ۴۵/۱۵	۰/۹۰۸
	غیرپزشکی	۶/۸۲۰ $\pm$ ۴۵/۲۲	
نگرش فرزندآوری	پزشکی	۲۹/۰۱۲ $\pm$ ۱۷۶/۱۹	۰/۰۱۹*
	غیرپزشکی	۲۹/۰۰۴ $\pm$ ۱۸۲/۴۸	

t-test*

جدول ۸: بررسی ارتباط بین نگرش کلی به فرزندآوری بر اساس ویژگیهای دموگرافیک دانشجویان

ویژگیهای دموگرافیک	بنا استاندارد (CI %۹۵)	P
جنسیت (مرد-زن)	۰/۰۳۹	۰/۴۰۱
سن	-۰/۰۲۰	۰/۶۶۳
وضعیت تأهل (ازدواج کرده-نکرده)	-۰/۰۷۰	۰/۱۹۱
تعداد فرزند	۰/۱۶۷	۰/۰۰۳*
رشته (غیر پزشکی - پزشکی)	۰/۰۹۲	۰/۰۴۹*

P = ۰/۰۰۱, R² = ۰/۰۵۶

بحث و نتیجه گیری

در تحقیق حاضر، نگرش کلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد به فرزندآوری از مقدار میانه در نظر گرفته شده کمتر بود (۱۷۴ در مقابل ۱۸۰). درحالیکه بررسی مشابه در دانشگاه علوم پزشکی بابل در سالهای ۱۳۹۸-۱۳۹۷ حاکی از نتایج متفاوتی بود؛ به طوری که ۸۰ درصد از دانشجویان کارورز و دستیار نگرش مثبتی به فرزندآوری داشتند [۱۷]. این یافته می تواند ناشی از تفاوت نگرش در جوامع امروزی نسبت به فرزند باشد، به طوری که فرزند را مانعی بر سر راه دستیابی به اهداف شخصی تلقی می کنند. از سوی دیگر با افزایش امنیت شغلی و خدمات دولتی، نیاز والدین به ویژه در دوران سالخوردگی به پشتیبانی فرزندان کاهش یافته است [۱۸]. بررسی فراوانی پاسخها به تفکیک چهار بعد نگرش فرزندآوری در این مطالعه، نمایانگر دغدغه های جدی دانشجویان در این زمینه بود. به طوری که در بعد جسمانی-هویت شناختی، ۹۱ درصد دانشجویان ثبات زندگی زناشویی را پیش شرط اصلی فرزندآوری دانستند و ۷۶ درصد تجربیات منفی بارداری را مانعی برای فرزندآوری بیشتر تلقی کردند. این یافته نشان می دهد که نگرانی های مربوط به سلامت جسمانی، تغییرات هویتی و چالش های روانی بارداری و والدین شدن، نقش زیادی در شکل گیری نگرش به فرزندآوری داشته است. در همین راستا

بررسی خدیوزاده در شهر مشهد نشان داد که مردان بیش از زنان به کاهش جذابیت فیزیکی زنان بر اثر بارداری و زایمان و پیری زودرس اشاره نموده اند [۲۰]. در بعد فرهنگی-اجتماعی، ۸۳ درصد معتقد بودند اشتغال زنان و ادامه تحصیل تأثیر منفی بر نگرش به چند فرزندی دارد و ۸۰ درصد سیاست های حمایتی دولت (مانند مرخصی زایمان و حمایت مالی) را ناکارآمد یا ناکافی ارزیابی کردند. همچنین ۷۶ درصد برنامه های ماهواره ای را ترویج کننده آزادی زنان و انتخاب در زمینه فرزندآوری دانستند، در حالی که تنها ۱۹ درصد داشتن فرزند بیشتر را نشانه شأن اجتماعی می دانستند که تغییر هنجارهای فرهنگی به سمت پذیرش کمتر فرزندآوری را نشان می دهد. این یافته ها با گزارش های پیشین همسو است که هنجارها و ارزش های فرهنگی جوامع مختلف را تأثیرگذار بر فرزندآوری دانسته اند [۱۲، ۳]. به طور مشابه، نگرش زنان ایرانی تحت تأثیر عوامل متقابل و پیچیده ای از جمله حمایت اجتماعی، رضایت زناشویی، اعتماد عمومی و مشوق های دولتی قرار دارد [۲۱]. همچنین مطالعه ای در شهرکرد نشان داد که نگرش نادرست داشتن فرزند بیشتر نشانه فرهنگ اجتماعی ضعیف تر است به عنوان یکی از عوامل مؤثر بر کاهش نرخ تولد محسوب می شود [۱۴].

بیش از ۸۰ درصد دانشجویان تورم، اجاره نشینی و هزینه های بالای زندگی را مانع فرزندآوری عنوان کردند. این یافته با پژوهش خمرنیا

که دشواری‌های مالی را از چالش‌های اصلی دانشجویان متأهل برشمرد، همخوانی دارد [۱۹]. نگرانی‌های اقتصادی دانشجویان به عنوان یکی از موانع فرزندآوری با یافته‌های سایر مطالعات نیز همسو است. زوج‌های امروزی با در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی خانواده و میزان هزینه‌ها و درآمدهای خود، نسبت به داشتن فرزند تصمیم می‌گیرند [۲۲]. زنان در استان هرمزگان، فقدان امنیت اقتصادی را مانع مهمی برای فرزندآوری برشمردند [۷]. چالش‌های اقتصادی و اجتماعی در ایران، از جمله تورم بالا، رکود اقتصادی و نابرابری اجتماعی، موجبات نارضایتی‌هایی را فراهم کرده که به عنوان نوعی مقاومت در برابر سیاست‌های جمعیتی دولت توصیف می‌شود [۲۳]. در بعد اعتقادی، ۷۵ درصد فرزندآوری را عاملی برای تداوم نسل و حفظ ارزش‌های خانوادگی می‌دانستند، اما فقط ۴۵ درصد بر این باور بودند که داشتن فرزند به بهبود کیفیت زندگی منجر می‌شود. این مطالعه نشان داد که دیدگاه‌های مذهبی و اعتقادی می‌توانند بر نگرش به فرزندآوری تأثیرگذار باشند. به طور مشابه، دانشجویان بابل اعتقاد داشتند که عوامل اعتقادی می‌توانند تمایل به فرزندآوری را در برابر فشارهای اقتصادی افزایش دهند [۱۷]. رهنما نیز نشان داد که فردگرایی، دینداری و ارزش‌های خانوادگی با نرخ باروری ارتباط معنادار دارند [۱]. یافته حاضر که تنها ۴۵ درصد بهبود کیفیت زندگی را نتیجه فرزندآوری می‌دانند، نشان‌دهنده تغییر به سمت رویکرد فردگرایانه است. بررسی زوجین مشهودی نیز نشان داد که تمایلات باروری بیشتر تحت تأثیر فشارهای اجتماعی است تا باورهای اعتقادی محض [۲۰]. در مطالعه حاضر بین نمره نگرش به فرزندآوری و ابعاد آن با وضعیت تأهل، جنسیت، رشته تحصیلی ارتباط معنی دار وجود داشت ولی تعداد فرزند، سن، مقطع و ترم تحصیلی ارتباط معنی دار با نگرش به فرزندآوری نداشتند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که وضعیت تأهل با تمام ابعاد نگرش به فرزندآوری ارتباط معنادار داشت. نمره نگرش دانشجویان متأهل در مقایسه با مجردها بطور کلی و در ابعاد اعتقادی، فرهنگی-اجتماعی مثبت‌تر بود، در حالی که دانشجویان جدانشده پایین‌ترین نمرات را به ویژه در بعد اقتصادی کسب کردند. این یافته با سایر مطالعات همخوانی داشت بطوریکه ورود به زندگی زناشویی با بازتعریف اولویت‌ها، تقویت ارزش‌های خانوادگی و افزایش آمادگی روانی برای فرزندآوری همراه است، در حالی که تجربه شکست در روابط زناشویی می‌تواند باعث بدبینی نسبت به نهاد خانواده و ناامیدی از حمایت اجتماعی شود [۲۴]. مطالعه‌ای در دانشگاه‌های

ترکیه نیز نشان داد که بی‌ثباتی مالی و تجربیات ناخوشایند گذشته، مهم‌ترین عوامل نگرش منفی به فرزندآوری در دانشجویان جدانشده هستند [۲۵]. این یافته‌ها بر اهمیت حمایت اقتصادی و روانی از دانشجویان جدانشده برای بهبود نگرش آنان به فرزندآوری تأکید دارد. در مطالعه حاضر، زنان و مردان در ابعاد اعتقادی و جسمانی-هویت‌شناختی تفاوت معناداری نداشتند، اما در ابعاد اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی و نمره نگرش به فرزندآوری تفاوت معناداری بین دو جنس مشاهده شد و زنان به طور کلی نمره نگرش بالاتری نسبت به مردان داشتند. این یافته با نتایج برخی مطالعات دیگر همخوانی داشت و در دانشجویان دختر آبادان، ترس از ازدواج با نگرش بدتر به فرزندآوری همراه بود [۲۶]. در هرمزگان زنان منفعت فرزند را در کارکرد اجتماعی، امنیت و استحکام خانواده و سرمایه معنوی می‌دانستند تا منافع اقتصادی [۷]. مطالعه‌ای در بابل نشان داد که بعد اعتقادی نگرش به فرزندآوری با جنسیت رابطه معنادار داشته و نمره مردان بالاتر از زنان بوده است که این تفاوت را می‌توان به عواملی مانند تفاوت فرهنگ شهری، نوع نمونه (کارورز و دستیار در مقابل دانشجویان عمومی)، یا آگاهی کمتر مردان از چالش‌های مادری نسبت داد [۱۷]. در مجموع، طراحی سیاست‌های فرزندآوری نیازمند توجه به تفاوت‌های جنسیتی در مسائل اقتصادی و فرهنگی است [۲۷]. تقویت امنیت شغلی و مالی زنان، همراه با حمایت‌های بیمه‌ای و شرایط کاری مطلوب در دوران بارداری و پس از آن، می‌تواند انگیزه لازم برای فرزندآوری را فراهم کند [۱]. در مطالعه حاضر، دانشجویان غیرپزشکی در نمره نگرش به فرزندآوری و بعد اعتقادی نمرات بالاتری نسبت به دانشجویان پزشکی داشتند. این در حالی است که در جامعه غیر دانشجویی مشهد، ارتباط معناداری بین تحصیلات و نگرش به فرزندآوری یافت نشد [۲۰]. از آنجایی که ارزش‌های دینی نگرش‌ها و رفتارهای افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهند، این تفاوت را می‌توان به ویژگی‌های فرهنگی و باورهای مذهبی خاص شهر مشهد نسبت داد [۴]. در تحلیل رگرسیون چندمتغیره دو متغیر تعداد فرزند و رشته تحصیلی عوامل مرتبط معنادار با نگرش کلی به فرزندآوری بودند. با افزایش تعداد فرزندان، نگرش کلی بهبود یافت که با یافته‌های مطالعات پیشین هم‌راستا بود. بررسی خانواده‌ها در دوران شیوع کرونا در ایتالیا نشان داد که افزایش تعداد فرزندان، سازگاری زوجین را با نقش والدینی تقویت کرده و تغییرات مثبتی در خانواده از طریق تقویت ارتباطات عاطفی و تجربیات مشترک ایجاد می‌کند

و حمایت‌های روانی-اجتماعی به ویژه برای دانشجویان مجرد، جدا شده و مردان که نگرش کم‌مطلوب‌تری نسبت به سایر گروه‌ها دارند، ضروری است. سیاست‌گذاران سلامت و آموزش عالی می‌توانند با طراحی مشوق‌های اقتصادی (مانند وام‌های کم‌بهره، کمک هزینه مسکن و تخفیف شهریه) و حمایت‌های روانی-اجتماعی متناسب (مانند مشاوره قبل از ازدواج و خدمات حمایت از والدین دانشجوی)، کارآمدی برنامه‌های حمایت از فرزندآوری را به طور معناداری افزایش دهند. پژوهش‌های آینده باید به جای تکیه صرف بر متغیرهای جمعیت‌شناختی، نقش سازه‌های روانشناختی و جامعه‌شناختی عمیق‌تری مانند هنجارهای فرهنگی، حمایت اجتماعی درک‌شده، سرمایه روانی و نگرش‌های نسلی را در تبیین نگرش به فرزندآوری بررسی کنند.

این پژوهش در تاریخ ۱۴۰۱/۵/۱۲ در دانشگاه علوم پزشکی مشهد تحت عنوان «بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد به مقوله ازدواج و فرزندآوری» با شماره طرح ۴۰۱۵۶۶ و با کد IR.MUMS.REC.1401.137 به تصویب کمیته اخلاق رسیده است.

سهم نویسندگان

مرضیه معراجی: طراحی پژوهش اجرای مطالعه نگارش مقاله

ایوب توکلیان: طراحی پژوهش، اجرای مطالعه، نگارش مقاله

آزاده سلطانی فر: طراحی پژوهش، تجزیه و تحلیل داده‌ها

شاپور بدیعی اول: اجرای مطالعه نگارش مقاله

محمد صادق نصرالهی شهر: اجرای مطالعه نگارش مقاله

ساناز سادات محمودیان: تحلیل داده، جستجوی مطالعات، نگارش مقاله

تشکر و قدردانی

از دانشجویانی که در اجرای این پژوهش مشارکت داشته‌اند، تشکر و قدردانی می‌شود.

[۲۸]. همچنین مطالعه‌ای در تهران نشان داد که هرچه ارزش‌های مثبت مرتبط با فرزند در خانواده و جامعه بیشتر باشد، تمایل به فرزندآوری افزایش می‌یابد [۲۹]. در مقابل، ۶۰ درصد از زوجین مشهدی مراجعه‌کننده به کلینیک‌های مشاوره قبل از ازدواج، کودکان را عامل ایجاد اضطراب دانستند و زنان معتقد بودند تعداد کمتر فرزندان به افزایش کیفیت تربیت آنان منجر می‌شود [۲۰].

مدل رگرسیون تنها ۵/۶ درصد از واریانس نگرش کلی به فرزندآوری را تبیین کرد. بنابراین بیش از ۹۴ درصد تفاوت‌های فردی در نگرش به فرزندآوری به عواملی غیر از جنسیت، سن، تأهل، تعداد فرزند و رشته تحصیلی بستگی دارد. در مطالعات مختلف نگرش‌های عمیق فرهنگی-مذهبی، تجارب کودکی، وضعیت اقتصادی، حمایت اجتماعی خانواده، سلامت روان، سیاست‌های تشویقی دولت و تأثیر رسانه‌ها به عنوان عوامل تأثیر گذار به نگرش به فرزندآوری معرفی شدند [۷، ۱۲، ۲۱]. بر این اساس پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های آینده باید به جای تمرکز صرف بر متغیرهای دموگرافیک، به بررسی سازه‌های روانشناختی و جامعه‌شناختی عمیق‌تر بپردازند. از محدودیت‌های این پژوهش مقطعی بودن مطالعه و عدم دسترسی آسان به دانشجویان در زمان گردآوری داده‌ها بود که تلاش شد با پیگیری‌های مداوم، دانشجویان را به پاسخگویی سریع‌تر ترغیب نماید. مطالعه حاضر الگویی روشن ارتباط وضعیت تأهل، تعداد فرزند و رشته تحصیلی با نگرش به فرزندآوری را نشان می‌دهد. نگرش به فرزندآوری در دانشجویان عمدتاً توسط تجربیات عینی زندگی (وضعیت تأهل، داشتن فرزند) و بافت تحصیلی (پزشکی در برابر غیرپزشکی) شکل می‌گیرد، نه صرفاً توسط سن یا جنسیت. با توجه به نگرش دانشجویان به فرزندآوری و غلبه نگرانی‌های اقتصادی به عنوان مهم‌ترین مانع، طراحی مشوق‌های مالی هدفمند

منابع

1. Rahnema A, Roozbeh N, Salimi Asl A, Kazemi Gerashi Z, Abbaszadeh M, Dabiri F. Factors Related to Childbearing in Iran: A Systematic Review. *Journal of Preventive Medicine* 2022; 9:6-17 [Persian]
2. Ghorbani Z, Torabi F. Changes in the Ideal Age at Marriage in Iran and its Determinants between 2004 and 2015. *Journal of Population Association of Iran* 2021; 16: 33-59 [Persian]
3. Mitchell D, Gray E. Declining fertility: Intentions, attitudes and aspirations. *Journal of Sociology* 2007; 43: 23-44
4. Nikkhah HA, Asgharpour A. Students' Attitude Towards Marriage and Factors Affecting It. *Journal of Applied Sociology* 2017; 28:99-122 [Persian]
5. Torabi F, Shams Ghahfarokhi Z. Factors Affecting Marriage Delay in Iran and around the World. *Journal of Population Association of Iran* 2021; 16: 41-175 [Persian]
6. Shahrabadi R, Karimi-Shahanjarini A, Dashti S, Soltanian A, Garmaroudi, G. Predictors of intention to marriage based on theory of planned behavior

among university students in Iran. *Electron Physician* 2017; 9:4090-4095

7. Akbarian N, Aghamolaei T, Bushehri E, Madani A. Attitudes of married women aged 15-49 years in Hormozgan province, Iran towards childbearing: A qualitative study. *Journal of Preventive Medicine* 2023; 10:198-209 [Persian]

8. Abbasi-Shavazi M.J. Hosseini H. Ethnic fertility differentials in Iran: trends and correlates. *Iranian Journal of Sociology* 2009; 8: 3-36

9. Mohammadi M, Rastergarkhaled A. Cultural changes, and reduce fertility in Iran (Based on second analyze of data of Iranianâ s survey values and attitudes). *Journal of Applied Sociology* 2015; 26: 159-180 [Persian]

10. Kalantari S, Abbaszadeh M, Aminmozafari F, Rakeibonab N. The sociological study of attitude to child bearing and it's some related factors (Case study: married youth In Tabriz City). *Journal of Applied Sociology* 2010; 21:83-104 [Persian]

11. AbouZahr C, Bratschi MW, Muñoz DC, Santon R, Richards N, Riley I, Setel P. How can we accelerate progress on civil registration and vital statistics?. *Bull World Health Organ* 2018; 96: 226-226a

12. Firouzbakht M, Tirgar A, Hajian-Tilaki K, Ebadi A, Bakouei F, Nikpour M, Riahi ME. Social capital and fertility behaviors among female workers in healthcare settings: study protocol of a sequential explanatory mixed methods study. *Reproductive Health* 2018; 15

13. World Bank Group. Iran Fertility Rate. Data Bank. Available at: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.DYN.TFRT.IN?end=%202022&locations=IR&skipRedirection=true&start=1960&view=chart> [Access date 2024 Nov 5]

14. Mobasheri M, Alidosti M, Heidari Soureshjani S, Khosravi F, Khalafeyan P, Jalilian M. Determination of the most important factors influencing the fertility patterns of single child and without child families in Shahr-e-kord city in 2013. *Scientific Journal of Ilam University of Medical Sciences* 2013; 21:63-70 [Persian]

15. Shomoossi N, Torkmannejad Sabzevari M, Rad M, et al. The Hidden Side of Students' Marriage at an Iranian University: A Qualitative Study of Achievements and Barriers. *Journal of Research and Health* 2022; 12: 319-330

16. Mousavi SF, Ghafelebashi MS. A study of attitudes towards childbearing in young families of

Qazvin city. *Women and Family Studies* 2014;1:111-34 [Persian]

17. Naghipour F, Yadollahpour M H, Bakouei F, Hosseini SR, Khafri S. Studying childbearing attitude among interns and residents of Babol University of Medical Sciences in the academic year of 2018-2019. *Islam and Health Journal* 2021; 6:108-114 [Persian]

18. Ghahramany M, Peyman N, Afzalaghaee M. Iranian Men's Attitude Towards Childbearing and Related Factors-A Systematic Review. *Iranian Journal of Epidemiology* 2023; 19: 154-176 [Persian]

19. Khammarnia M, Bakhtiyari M, Peyvan M, Amiri MH. Explaining the experiences of married students from childbearing challenges during their student life: A Qualitative study. *Journal of Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences* 2024; 12: 66-79 [Persian]

20. Khadivzadeh T, Arghavani E, Shakeri M.T. Young Women and Men's Attitude towards Childbearing. *Journal of Midwifery and Reproductive Health* 2018; 6: 1345-1356

21. Alijanzadeh M, Bahrami N, Jafari E, Noori M, Miri F, Joftyar M, Griffiths MD, Alimoradi Z. Iranian women's attitude toward childbearing and its' association with generalized trust, social support, marital satisfaction and governmental childbearing incentives. *Heliyon* 2023; 9: e16162

22. Ghasemi A, Rad F, Savabi H. Survey of women's fertility changes in terms of socio-economic status of couples. *Women's Strategic Studies* 2014; 16: 126-162 [Persian]

23. Balakhani, G. Qualitative study of attitudes toward population policies and childbearing (Case study of Ardabil youth). *Women's Strategic Studies* 2022; 24: 39-67 [Persian]

24. Mohammad Alinejad R, Dehghani M, Abarghoii S. Family Law in the Mirror of Modernity and Islamic Lifestyle. *Jouranl of Islamic Life Style* 2021; 2:94-102 [Persian]

25. Koçak Dy, Büyükkayacı Duman N, Hobek Akarsu R. Attitudes toward fertility and childbearing among female University students. *Universa Medicina* 2023; 42: 195-205

26. Naeimi S, Beigi S, Torabpour M. Correlation between Fear of Marriage and Attitude to Labour and Child Care in Female Students of Abadan Faculty of Medical Sciences in 2019. *International Research in Medical and Health Sciences* 2020; 3: 5-12

27. Kemnitz A, Thum M. Gender Power, Fertility, and Family Policy. *The Scandinavian Journal of Economics* 2015; 117: 220-247
28. Canzi E, Danioni FV, Parise M, Lopez G, Ferrari L, Ranieri S, Iafrate R, Lanz M, Regalia C, Rosnati R. Perceived Changes in Family Life During

COVID-19: The Role of Family Size. *Family Relation* 2021;70:1303-1311

29. Moshfegh M, Ghreb Eshgee, S. An Analysis of the Relationship between the Value of Children and Fertility among Tehrani Women. *Women's Strategic Studies* 2013; 15:93-120 [Persian]

پیوست

جدول تکمیلی: فراوانی نظر شرکت کنندگان برحسب پرسش‌های نگرش به فرزندآوری

ردیف	گویه	کاملاً موافقم	موافقم	بی نظر	مخالقم	کاملاً مخالفم	میانگین SD
تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	تعداد درصد	
۱	همسرم با داشتن فرزند زیاد مخالفت می‌کند.*	۸	۱	۳۴	۷	۳۶۸	۰/۶۱۵
۲	داشتن فرزند بیشتر نشان دهنده‌ی پرستیژ اجتماعی است.	۱۸	۳	۷۹	۱۶	۳۴	۰/۴
۳	می‌شود طوری فرزند را تربیت نمود که به تعداد بیشتر آن فکر کرد.	۴۷	۹	۲۴۴	۵۱	۳۴	۰/۹۲۳
۴	برنامه‌های تلویزیونی تعداد فرزند بیشتر را مورد تشویق قرار می‌دهند.	۱۶	۳	۱۸۷	۳۹	۱۰۳	۰/۲۰۲
۵	اگر تمایل به فرزند بیشتر داشته باشم، خانواده‌هایم هیچ حمایتی از ما نمی‌کنند.*	۲۶	۵	۱۵۰	۳۱	۱۲۶	۰/۴۱۳
۶	دوست ندارم با زایمان‌های متعدد، زیبایی اندامم را از دست بدهم.*	۵۶	۱۱	۱۴۱	۲۹	۲۴۸	۰/۸۱۲
۷	زایمان مبذل به کابوسی شده است که دوست ندارم چندین بار رخ دهد.*	۸	۱	۸۵	۱۷	۲۸۶	۰/۷۷۰
۸	می‌شود با مشاوره پزشکی مشکل تأخیر در ازدواج را برای فرزندآوری بیشتر حل کرد.	۴۳	۹	۱۸۳	۳۸	۱۰۸	۰/۹۴۲
۹	برنامه‌های ماهواره‌ای آزادی زنان و انتخاب فرزنددار شدن یا نداشتن آن را تبلیغ می‌کنند.*	۸۷	۱۸	۲۷۵	۵۸	۵۰	۰/۰۶۸
۱۰	داشتن فرزند زیاد به رفاه اقتصادی ارتباطی ندارد.	۳	۰	۳۶	۷	۱۳	۰/۸۱۱
۱۱	اگر زایمان طبیعی رایج شود شاید بشود در مورد فرزندآوری بیشتر فکر کرد.	۱۰	۲	۸۰	۱۶	۲۸۷	۰/۷۷۶
۱۲	نگرانی از آینده‌ی فرزند، فرصت اندیشیدن به تعداد بیشتر را نمی‌دهد.*	۷۶	۱۶	۲۶۴	۵۵	۳۰	۰/۰۶۸
۱۳	اطرافیانم نسبت به داشتن بیش از دو فرزند، نگرش مثبتی دارند.	۴۸	۱۰	۱۸۷	۳۹	۳۰	۰/۱۶۵
۱۴	آگاهی مردم از وسایل جلوگیری از بارداری، تک فرزندی یا فرزند کمتر را تقویت می‌کند.*	۲۶	۵	۱۵۹	۳۳	۱۵۹	۰/۹۸۸
۱۵	فکر می‌کنم بتوانم از عهده‌ی بزرگ کردن بیش از یک فرزند برآیم.	۶۶	۱۳	۲۳۵	۴۹	۱۸	۰/۱۷۴
۱۶	همسرم در امر فرزندپرووری همکاری خوبی دارد.	۱۸	۳	۴۳	۹	۳۶۷	۰/۷۲۰
۱۷	من به شعار فرزند کمتر، زندگی بهتر اعتقادی ندارم.	۴۰	۸	۱۵۰	۳۱	۲۳	۰/۲۸۰
۱۸	زنان امروزی مهارت‌های ضعیفی در امر فرزندپرووری از خود نشان می‌دهند.*	۶۹	۱۴	۲۲۶	۴۷	۳۹	۰/۱۶۴
۱۹	در رابطه با فرزند بیشتر، سیاست‌های دولت حمایت کننده است.	۴	۰	۷۲	۱۵	۳۴	۰/۰۲۱
۲۰	برای فرزنددارشدن، ابتدا باید به ثبات زندگی زناشویی مان اطمینان داشته باشیم.*	۱۶۵	۳۴	۲۷۳	۵۷	۱۷	۰/۷۴۹
۲۱	رسانه‌ها نگرش مثبتی راجع به فرزند بیشتر تبلیغ نمی‌کنند.*	۲۷	۵	۱۷۹	۳۷	۱۱۲	۰/۲۸۶
۲۲	تجربه‌ی نامساعد بارداری، مانع از این می‌شود که به چندفرزندی فکرکنم.*	۴۰	۸	۱۲۱	۲۵	۲۶۰	۰/۸۱۴
۲۳	من معتقدم آنکه دندان دهد، نان دهد.	۵۴	۱۱	۱۶۳	۳۴	۳۳	۰/۲۳۶
۲۴	ادامه تحصیل ارتباطی به فرزندآوری بیشتر ندارد.	۶	۱	۵۶	۱۱	۱۴	۰/۹۳۹
۲۵	فکر نمی‌کنم تورم مانعی برای فرزندآوری بیشتر باشد.	۶	۱	۴۰	۸	۶	۰/۸۹۴
۲۶	معتقدم نگرش به زیادی اولاد مخصوص طبقات اقتصادی-اجتماعی پایین است.*	۲۴	۵	۶۴	۱۳	۳۶	۰/۱۵۳
۲۷	آنقدر از رواج امور غیراخلاقی در جامعه می‌ترسم که به تعدد فرزند فکر نمی‌کنم.*	۳۵	۷	۱۴۷	۳۱	۳۶	۰/۱۹۶
۲۸	من معتقدم فرزند پستوانه فرد است، پس باید در مورد تعداد آنها فکر بیشتری کرد.	۶۰	۱۲	۲۶۱	۵۵	۳۹	۰/۰۷۵
۲۹	از نگاه من تک فرزندی معضلی برای آینده‌ی کشور محسوب می‌شود.	۴۲	۸	۲۰۸	۴۳	۳۶	۰/۱۵۳
۳۰	اشتغال زنان، چندان ارتباطی با نگرش چندفرزندی ندارد.	۶	۱	۴۴	۹	۲۲	۰/۸۶۶
۳۱	من معتقدم فرزند ادامه‌ی نسل والدین است، پس باید در جلودان نگه داشتن این نسل تلاش کرد.	۵۵	۱۱	۳۰۴	۶۴	۲۵	۰/۹۹۳
۳۲	هر فرزندی که به خانواده افزوده می‌شود، مسئولیت تربیت فرزند را برای والدین سبک‌تر می‌کند.	۱۹	۴	۱۰۴	۲۱	۵۰	۰/۱۳۸
۳۳	روابط جنسی با همسرم چنان سرد است که به چندفرزندی فکر نمی‌کنم.	۳۴	۷	۲۵	۵	۳۶۹	۰/۷۴۹
۳۴	به عنوان یک مسلمان برای آوردن فرزند بیشتر احساس مسئولیت می‌کنم.	۳۰	۶	۱۸۲	۳۸	۳۷	۰/۱۶۱
۳۵	شرایط فیزیکی مناسبی (وضعیت سلامت) برای تعدد بارداری ندارم.	۵	۱	۷۲	۱۵	۲۴۶	۰/۸۶۴
۳۶	با فرزند بیشتر رفاه زندگی‌ام کمتر می‌شود.	۶۷	۱۴	۲۵۷	۵۴	۳۳	۰/۰۷۴
۳۷	شرایط روانی مناسبی برای فکر کردن به فرزند بیشتر ندارم.*	۳۶	۷	۱۸۸	۳۹	۱۰۹	۰/۰۴۸
۳۸	با افزایش امید به زندگی و پیشرفت‌های پزشکی، نگران از دست دادن فرزندم نیستم.*	۹۱	۱۹	۲۵۰	۵۲	۳۹	۰/۰۶۱
۳۹	سیاست‌های گذشته‌ی کشور را در خصوص کنترل جمعیت نمی‌پسندم.	۲۰	۴	۱۰۸	۲۲	۲۶۴	۰/۸۰۹
۴۰	توان مدیریت چند فرزند را در خود نمی‌بینم.*	۴۰	۸	۱۴۰	۲۹	۲۱	۰/۲۸۱
۴۱	جنسیت فرزند بیش از تعداد فرزند برآیم اهمیت دارد.	۲۴	۴	۵۸	۱۲	۷۹	۰/۰۲۰
۴۲	فکر می‌کنم فشارهای خانواده برای فرزندآوری بیشتر بی تأثیر نیست.	۲۳	۵	۲۲۲	۴۶	۱۰۷	۰/۰۳۸
۴۳	به تبلیغات در خصوص فرزندآوری اعتقادی ندارم.	۳۱	۶	۲۱۹	۲۷	۱۸۹	۰/۹۴۳
۴۴	چنانچه بارداری ناخواسته برایم رخ دهد، اعتقاداتم مانع از این می‌شود که به سقط جنین فکر کنم.	۲۲	۴	۹۱	۱۹	۲۲۸	۰/۰۱۸
۴۵	چنانچه خود یا همسرم دارای مشکل ژنتیکی باشیم، به بارداری فکر نمی‌کنم.*	۵۵	۱۱	۲۱۰	۴۴	۳۵	۰/۲۰۵
۴۶	چنانچه دارای فرزند معلول (جسمی-ذهنی) بودم، به فرزند دوم فکر نمی‌کردم.*	۶۲	۱۳	۲۰۰	۴۲	۳۷	۰/۲۳۵
۴۷	سیاست‌های تشویقی دولت (مرخصی شش ماهه، پاس شیردهی) را در مورد فرزندآوری کافی نمی‌دانم.*	۱۲۷	۲۶	۲۵۷	۵۴	۲۴	۰/۹۹۸
۴۸	سیاست‌های دولت را در مورد تعدد فرزند همچون باز کردن حساب کودک و... ناکارآمد می‌دانم.*	۱۲۳	۲۵	۲۶۱	۵۵	۲۴	۰/۹۷۳

۰/۷۵۹ ۲/۸۹	۸	۴۰	۶	۳۰	۷۵	۳۵۸	۶	۳۲	۲	۱۴	۴۹	با همسر بر سر فرزندآوری بیشتر توافق داریم.
۱/۳۱۳ ۲/۹۰	۱۴	۶۸	۳۶	۱۷۲	۷	۳۴	۲۹	۱۴۱	۱۲	۵۹	۵۰	فکر نمی‌کنم یک فرزند کافی باشد.
۰/۹۷۲ ۲/۲۳	۲	۱۰	۱۴	۶۹	۵	۲۵	۶۰	۲۸۸	۱۷	۸۲	۵۱	مخارج زندگی، اجازه نمی‌دهد به فرزند بیشتر فکر کند.*
۱/۰۱۹ ۳/۰۵	۹	۴۵	۲۱	۱۰۰	۳۸	۱۸۳	۲۶	۱۲۴	۴	۲۲	۵۲	هزینه‌ی زایمان آنقدر بالاست که به فرزند بیشتر فکر نمی‌کنم.*
۰/۹۲۲ ۲/۱۸	۲	۱۰	۱۲	۵۷	۴	۲۱	۶۴	۳۰۷	۱۶	۷۹	۵۳	اجاره نشینی مانع از فکر کردن به تعدد فرزند می‌شود.*
۱/۰۵۹ ۲/۴۱	۴	۲۰	۱۷	۸۱	۷	۳۷	۵۶	۲۶۹	۱۴	۶۷	۵۴	وضعیت شغلی بانباتی ندارم، بنابراین به بچه دار شدن فکر نمی‌کنم*
۱/۰۴۵ ۲/۴۹	۳	۱۸	۲۰	۹۸	۵	۲۷	۵۹	۲۸۴	۹	۴۷	۵۵	تعدد فرزند امکان ارتقای شغلی‌ام را کاهش می‌دهد.*
۱/۰۶۶ ۳/۳۸	۱۳	۶۴	۳۸	۱۸۲	۲۴	۱۱۵	۲۰	۹۵	۳	۱۸	۵۶	با آوردن فرزند بیشتر، شغلم را از دست می‌دهم.*
۰/۷۹۹ ۲/۹۲	۵	۲۵	۴	۲۰	۷۵	۳۵۸	۶	۳۳	۸	۳۸	۵۷	روابط عاطفی گرمی با همسر ندارم، بنابراین به چندفرزندی فکر نمی‌کنم.*
۰/۸۲۴ ۲/۹۴	۲	۱۲	۱۹	۹۳	۵۱	۲۴۴	۲۲	۱۰۶	۴	۱۹	۵۸	وقتی به سختی دوران شیردهی فکر می‌کنم، فکر چندفرزندی از سرم بیرون می‌رود.*
۱/۱۴۷ ۲/۷۰	۱۱	۵۵	۴۵	۲۱۷	۸	۴۲	۲۸	۱۳۷	۴	۲۳	۵۹	فکر میکنم فرزندآوری هنوز هم یکی از دلایل تشکیل خانواده باشد.
۱/۲۳۹ ۳/۰۵	۹	۴۳	۳۵	۱۶۸	۸	۳۸	۳۶	۱۷۱	۱۱	۵۴	۶۰	با توجه به اینکه کشورم مهاجرپذیر نیست، در مورد آوردن تعداد فرزند بیشتر احساس مسئولیت می‌کنم.
۱/۱۹۵ ۲/۹۰	۱۱	۵۵	۳۵	۱۶۷	۱۲	۵۷	۳۴	۱۶۲	۶	۳۳	۶۱	فکر می‌کنم افراد تحصیل کرده باید بیشتر از بقیه به فکر فرزند بیشتر باشند.
۱/۳۲۲ ۳/۰۶	۱۶	۸۰	۱۸	۸۶	۲۲	۱۰۸	۲۶	۱۲۶	۱۵	۷۴	۶۲	نظر رهبری را در مورد فرزندآوری بیشتر تأیید می‌کنم.
۱/۰۷۰ ۳/۵۳	۱۵	۷۲	۴۹	۲۳۵	۱۱	۵۵	۲۰	۹۸	۲	۱۴	۶۳	جوانان امروزی شرط ازدواجشان را بچه دار نشدن قرار می‌دهند.*
۱/۲۱۱ ۲/۹۰	۱۰	۵۰	۳۹	۱۸۷	۷	۳۴	۳۵	۱۶۷	۷	۳۶	۶۴	به نوبه‌ی خود برای افزودن به جمعیت مسلمان کشورم احساس مسئولیت می‌کنم.

*موارد ستاره دار، گویه های با امتیاز معکوس هستند.